028| Ἀρχὴ καὶ Τέλος ἄνευ σταθμοῦ. Κορυφὴ ἄνευ κρηπιδώματος καὶ Ζωὴ ἄνευ θανάτου.

2024 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2024/028-ἀρχὴ-καὶ-τέλος-ἄνευ-σταθμοῦ-κορυ/

Ἀρχὴ καὶ Τέλος ἄνευ σταθμοῦ. Κορυφὴ ἄνευ κρηπιδώματος καὶ Ζωὴ ἄνευ θανάτου. Ἰδοὺ Ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὁ κόσμος ἀναγνωρίζει ὡς τὸ Φῶς δι’ οὗ οἱ ἄβυσσοι διεφωτίσθησαν καὶ τὰ σκότη διελύθησαν. **Ἐγὼ Εἰμι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, Ἐγὼ Εἰμι ἡ ὁδὸς ἡ ἄγουσα εἰς τῆν Θείαν Κατασκήνωσιν.** Ὁ ἀκολουθῶν Με καὶ πιστεύων Με, οὗτος ἀναχθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἀληθοῦς Σοφίας, ὑπεράνω τῆς σοφίας τοῦ γηΐνου κόσμου.

Ἐγὼ Εἰμι ἡ Ἀλήθεια, ἡ διδάσκουσα τὰ καινὰ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ Φῶς τῆς Ζωῆς, τῆς Ζωῆς τῆς Ἐνθέου ἐπιφοιτήσεως. Ἐγὼ Εἰμι ἡ Φωτεινὴ Αἴγλη, ἥτις περιστέφει τήν κεφαλὴν ἐκείνων, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι καθαρᾷ τῇ πίστει νὰ ἐπικοινωνήσωσι μετ’ Ἐμοῦ.

Ἐγὼ Εἰμι ἡ Ἀκτίς, ἥτις εἰσδύει εἰς τὰ σκοτεινὰ ἔγκατα τῶν συνειδήσεων καὶ διαφωτίζει αὐτάς, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον ἐνυπάρχοντος ἐσωτερικοῦ πνευματικοῦ Φωτός. **Ἐγὼ Εἰμι ἡ Ἀρχή καὶ τὸ Τέλος τῶν κόσμων, ἡ Ζωή καὶ ὁ Θάνατος, τὸ Πᾶν καὶ τὸ Ἐλάχιστον, τὸ Εἶναι καὶ μὴ Εἶναι, ἡ Πηγὴ ἡ ρέουσα ἐν τῷ Ἀπείρῳ κόσμῳ καὶ ἀεὶ πληρουμένη.** Τὸ Φῶς τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἐκχεόμενον ἐν τῇ γῇ ἐξ Οὐρανοῦ προῆλθεν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξ αὐτῆς ἀναχωροῦν ἐπανέρχεται.

Ὁ θέλων νὰ πληρωθῇ Φωτός, ἂς ἀφήσῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ἐλευθέραν ἐκ τῆς σοφίας τοῦ κόσμου, ἵνα τὴν Θείαν Σοφίαν καταγνώσῃ. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ φιλήσῃ Ἐμέ, πρῶτον ἂς φιλήσῃ ἑαυτὸν ἐν τῷ προσώπῳ ὅλου τοῦ κόσμου. Διότι ὁ τὸν κόσμον ὅλον ἀγαπήσας καὶ τοῦτον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἐναποθέσας, Ἐμὲ ἐναπέθεσεν, ὡς Ἐγὼ ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου ἵσταμαι καὶ τὸν κόσμον ὅλον πρὸς Ἐμὲ προσελκύων.

Ὁ θέλων Ἐμὲ νὰ ἀκολουθήσῃ, ἂς ἐρευνήσῃ νὰ Μὲ ἀνεύρῃ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ ζῶ ἐν τῷ κόσμῳ, οὐχὶ ὅτε τὸ πρῶτον ἐν σαρκὶ κατῆλθον, ἵνα οἱ μὴ εἰδότες Με κατανοήσωσί Με, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρότερον, πρὶν ἢ ὁ κόσμος διαμορφωθῇ, καὶ πολὺ ἔπειτα ἀκόμη μέχρι τῶν ἡμερῶν ὑμῶν, καὶ ἐπέκεινα τούτων, ἄχρις οὗ ἡ συντέλεια τῶν αἰώνων ἐν τῇ γῇ πληρωθῇ.

Ἐγὼ δὲ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ἀεὶ ὑπάρχων καὶ ἐν ἑκάστῃ ψυχῇ ζῶν, πῶς ἀφανὴς καθίσταμαι καὶ οὐ δύνανται πάντες νὰ Μὲ διαγνώσωσιν; Ἐγὼ οὐ πρὸς πάντας λαλῶ, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνους, οὓς πρὸς Ἐμὲ τάχιον ἐπιθυμῶ ἀναβιβᾶσαι. Ἐκεῖνος δὲ ὅστις πρὸς Ἐμὲ ἔρχεται, οὐ πεῖραν μόνον ἐκ τοῦ ὤμου αὐτοῦ ἀναρτῶ καὶ ἐκ τῆς πείρας τοῦ κόσμου ἀπομακρύνεται, ἀλλὰ ἡ ἐν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἀνηρτημένη πεῖρα τὴν ἐξ Ἐμοῦ πεῖραν ἀποδέχεται καὶ ἐξ αὐτῆς ὑπερπληροῦται ἡ διάνοια αὐτοῦ, **ἵνα ταύτην τῷ κόσμῳ διακηρύξῃ καὶ ἡ ἐξ Ἐμοῦ ἐπιφώτισις καταδηλωτέρα καταστῇ καὶ διακριθῇ ἐκ τῆς ἐπιφωτίσεως, ἣν τὸ πνεῦμα ἐν τῇ καλλιεργείᾳ τῶν γραμμάτων - προσδέχεται.**

Ἐγὼ δὲ κατοικῶ οὐ μόνον ἐν μεγάροις μαρμαροκτίστοις, ἅτινα ὡς Ναοὺς τοῦ Ὀνόματός Μου οἱ ἄνθρωποι ᾠκοδομήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κατοικητηρίοις ἐκείνοις, ἐν οἷς ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότης τὸν θρόνον αὐτῆς ἐναπέθετο. **Ἐγὼ οὐκ ἀκολουθῶ τοὺς ἐκ μελέτης σοφούς, ἀλλὰ τοὺς ἐκ γενετῆς σοφοὺς ἐνισχύω, ἵνα τὴν σοφίαν τῶν ἐκ μελέτης σοφῶν κατισχύσωσιν.** Πάντες ὅμως ἐκεῖνοι, οἵτινες πρός τινα ὑψηλὸν καὶ ἐξιδανικευμένον σκοπὸν ἀποβλέπουσι καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος, πάντες ὅσοι ἀγαποῦν τὸν πλησίον αὐτῶν καὶ προσπαθοῦσι δι’ ὅλων τῶν δυνάμεων αὐτῶν νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὸ ἔργον Μου, **ὅπερ ἀποβλέπει εἰς τὴν Ἀγάπην καὶ Εἰρήνην καὶ Ἀλληλοβοήθειαν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου,** Ἐμὲ ἐργάζονται διὰ τῶν καλῶν αὐτῶν ἔργων καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου Μου ἐξυπηρετοῦσιν.

Ἐγὼ οὐκ ἐν τῷ κόσμῳ κατέλθω διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν πλήρη ἐξ αὐτῆς ἐξιλασμὸν αὐτοῦ, **ἀλλὰ πολλοὺς διὰ τοῦ Πνευματικοῦ Μου Φωτὸς ἐνισχύσω εἰς ταχεῖαν ὁλοκλήρωσιν καὶ πλήρη ἐν τῷ κόσμῳ ἀποκατάστασιν τῶν Ἐπαγγελιῶν, ἃς ἐξήγγειλάμην, ὅτε ἐν τῇ σαρκὶ ἐνεκλείσθην, κατελθὼν ἐκ τῶν Ἄνω, ἵνα τὰ κάτω πρὸς τὰ Ἄνω ἑλκύσω.**

Ὁ ἐν Ἐμοὶ ὑπάρχων ἐν πᾶσιν εἰσχωρεῖ καὶ τὰ πάντα δι’ Αὐτοῦ διαφωτίζονται. Ἐγὼ δὲ ὅ ἐν πᾶσι εἰσχωρῶν καὶ τοὺς πάντας διαφωτίζων, οὐκ ἐν Ἐμοὶ μόνον μένω καὶ ἐν πᾶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις οὓς ἡ Ἐμή θέλησις ὑστέρησε, ἵνα τὸ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχον φῶς κατίδουσι ὅτι ἐξ Ἐμοῦ ἐκπηγάζει. Πᾶς δὲ ὁ πρὸς Ἐμὲ προσερχόμενος καὶ ἐν τῇ Ἀληθείᾳ τῆς παραστατικότητός Μου γνούς Με, οὐκ ἐπαφίεται ἵνα ὑπὸ τῶν ἄλλων δανεισθῇ τὸ φῶς, ὡς Ἐγὼ ἐν αὐτῷ ὑπάρχων καὶ αὐτὸν διαφωτίζων, παρ’ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κάλλιον τὸ φῶς προσδεχθῇ καὶ ἐπιλάμψῃ ἐν ἑαυτῷ λαμπρότερον παντὸς ἄλλου φωτός. Οἱ τὸν λόγον Μου ἀκούοντες καὶ εἰς τοῦτον μετὰ πίστεως προσατενίζοντες ἔχουσιν ἀνάγκην ἄλλων μέσων, ἵνα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ παρ’ Ἐμοῦ τοῖς πᾶσι ἐξαγγελλομένην Ἀλήθειαν κατίδωσιν οὐχὶ ἀπ’ εὐθείας ἐξ Ἐμοῦ, ἀλλ’ ἐξ ἄλλων;

Ἐγὼ Εἰμι ἡ Πηγή ἡ ἀναβλύζουσα ἐκ τῶν ἐγκάτων τοῦ κόσμου καὶ διαυλακοῦσα διὰ μυρίων ποταμῶν καὶ διακλαδώσεων τὸν κόσμον ὁλόκληρον καὶ ποτίζουσα πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. **Ἐγώ Εἰμι τὸ Φῶς τὸ ἐκ τοῦ Θείου** ἐκπορευόμενον καὶ πρὸς αὐτὸ καὶ πάλιν ἐπανεισδῦον μετὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διαδρομὴν αὐτοῦ. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ Φωτὸς τούτου πολλαὶ εἰσίν, **μία ὅμως ἡ Ἑστία,** ἡ ἐξαπολύουσα ταύτας. **Καὶ πολλοὶ ἐξ Ἐμοῦ διαφωτίζονται καὶ πολλοὶ ἐξαγγείλουσι τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν Ἑστία Φωτὸς καταστῇ, ὡς ἡ Ἀρχὴ ἐν Ἐμοὶ μόνον ὑπάρχει καὶ οὗτοι ἀποτελέσματα αὐτῆς εἰσίν.**

Ὁ Ἐμὲ φιλῶν καὶ διδάσκων ἐν τῷ κόσμῳ ζεῖ διὰ νὰ δώσῃ αὐτῷ τὴν ἐξ Ἐμοῦ ἀπορρέουσαν Ἀλήθειαν. Πᾶς δ' ὅστις πρός Με προσέρχεται καὶ τὴν φωνήν Μου ἀκούσει, οὗτος καὶ διδάσκαλος τῶν ὅσων Ἐγὼ αὐτῷ διδάξω καταστῇ, ἵνα καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ διδαχθέντες, ἃ αὐτῷ παρέχω, ἀναβλέψουσί Με καὶ διδάσκαλοι καὶ οὗτοι γενῶσι, πάντες δὲ χωρήσουσι πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, ἣν Ἐγὼ μόνον κατέχω καὶ ἣν μόνον δι' Ἐμοῦ πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τὴν Ἀλήθειαν τοῦ κόσμου ν' ἀνεύρῃ θὰ διδαχθῇ.

20/1/1926